

BRAHA (1) *sb m*

G sg brahy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Wywar pozostały po pędzeniu wódki albo piwa, używany jako pokarm dla trzody i bydła: [Opilcy] nie tylko iáko świne bráhi obzárwízy fie/ márníe y níkczeńnie z tego światá fchodźili/ iáko też y fzyie fzkárádzíe łamiąc pod końmi zdycháli *WerGość* 232.

KN